

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Casus. liij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

cēdo: si in tali ope vel tali delictum p in/ cautelā vel negligentā vel alio modo: vi/ co meā culpā: quia bonaz mentū est z c.
Nota agnoscere. s. dubitativē: n̄ aut asser/ tū: et in eundē Alber. Joānes euāge/ lista fuit cōfessor p̄ius eidem deputat.
Sed q̄re ista non sunt sc̄pta: Ad hoc res/ p̄sponder Alb. q̄ ideo est p̄mo vt p̄erce/ atur devotio fidelū ad inq̄rendū. Et se/ cūdo: q̄ p̄us vult nos q̄dam in via dubi/ tate: vt veritatē desiderem⁹ in pacia. Et/ tertio: q̄ sicut Aug. habet p̄ regula in lo/ quendo de peccis q̄ de ea nō fit q̄stio: ita lo/ quendo de virtutib⁹ est p̄ncipiū p̄ se notuz: q̄ q̄cqd boni habuit queuis creatura: eo ipsa non fuit puata. quia fm̄ Damascē. a nullo illustrū v̄nat. Ellice conclusiones vt liber.

Casus. liij.

Veritur. liij. vtrū pos/
q̄ sit rōnabiliter sc̄ri cuius figu/ re z coloris fuerit brā p̄go: Ad hoc aut sic r̄nder Alber. sup̄ Dissus est. Beata p̄go fuit cōpetēs q̄ntitat⁹: z bone dispositiōis mēbroz: sicut z ch̄s. q̄ fili⁹ assimilaf generanti: sic v̄ez vt tantus nas/ sc̄at ex tāto: z talis ex tali. nisi sit error in natura ex impotētia: vel aliter. Et fuit co/ loriz ex albo z nigro compositi. q̄ fm̄ Jo/ anniciū solus iste color p̄cedit ab eq̄litate cōplexionis: z corpi eueritico determinaf fm̄ Galienū z Cōstantinū. Et habuit ca/ pillos nigros: q̄z cereb̄ū optime disposi/ tum/ fm̄ Galienū z Cōstantinū est calidū z sicū. Et em̄ ad op̄eliones naturales ce/ reb̄ū debeat esse calidū z humidū: ad q̄b⁹ sequunt capilli rubei: tñ ad aniales debet esse vt dicitur est: ad q̄b⁹ sequit q̄ capilli sint nigri. z p̄sequēter sequit maior pulcritudo supposita albedie faciei. q̄z opposita iuxta se posita zc. Aligredo tñ illa capilloz z o/ culoz fuit rēpata fm̄ eundē. Et tal' etiā p̄ oia fuit ch̄s. Et p̄missis sequitur q̄ fuit pulcerrima. Quod etiam pater. Primo: quia omnes mulieres eam figurantes fu/ erunt pulcre: vt Hester: Judith: Rebec/ ca: Rachel. Secundo: q̄ nobilitas z pul/ critudo corporis est fm̄ nobilitatē anime

Unde corpus humanū est pulcerrimū. z nobilissima anima vt illa habuit corp⁹ no/ bilissimū. Tertio: quia qui viderūt vero/ nicam dicunt q̄ pulcerrimā faciē rēp̄sen/ ter: et certum est filiz similit̄ fuisse matri. Quarto: quia castitas laudabilior est in pulcris: sicut vitupabilior in cōtinentia in turpib⁹. In virgine aut castitas fuit sum/ me laudabilis. De hoc tamē sc̄ptura ni/ hil dicit. quia ip̄a scriptura fm̄ Alber. est nobis speculum salutis: ideo non vult lau/ dare aliquā mulierē de eo q̄b⁹ mult⁹ ē cau/ sa damnationis. Facit tñ de alio: mult⁹ eris pulcritudine mentionē: nō vt laudet: sed incidenter ad ostendendā causam ali/ cuius dicit vel facti: quod circa p̄ginē nō accidebat. Sed contra p̄mo. Nā pul/ critudo mulier⁹ est occasio mali. Eccl̄. ix. Virginit̄ ne cōspicias zc. Sed virgo oib⁹ debuit esse causa salutis. So. Pulcritudo est in se bona. sed in bono z optimo mali scādalizant ex defectu suo: sicut scādaliza/ bant in ch̄io Harē. v. et in deo q̄ p̄ueris p̄uersus videt: fm̄ glo. sup̄ illud Quābo/ nus isrl̄ de⁹ zc. Secūdo: quia color glau/ cus attestat frigiditatē corporis frigidit̄: q̄ le debuit esse corp⁹ virgineū. Sol. Cum gratia sit nobilior q̄ natura: illa castitas que totaliter est a gratia nobilior est ea q̄ est a natura: z tanto mag⁹ ḡfam manife/ stat q̄nto mag⁹ p̄ra naturā. Et ideo illō corpus nō fuit castū p̄ naturā: sed p̄ ḡfam z voluntatem. Et lz in virgine pugna nō fuerit: tñ p̄fectissima habuit victoriam: cū inimicus non potuerit nec vincere nec pu/ gnare: vt d̄r Alber.

Prima igit cōclusio hec est. Beata vir/ go fuit mediocr⁹ quantitat⁹: z bone p̄po/ tionis mēbroz.

Secūda fuit coloris m̄teri ex albo z ru/ Tertia. fuit etiā nigra oculis: z (beo. capillis nigredine rēpara.

Quarta. fuit etiā pulcerrima mulier. Quinta. Deus noluit eam in scriptura laudare de pulcritudine. quia p̄or esse oc/ casio mali. Vel dico ego: in signuz q̄ de/ p̄ncipaliter curat de pulcritudine aie. Vt quia de ea non fuerunt aliqua narranda que exigerent fieri de pulcritudine men/ tionem.

De quæstionibus impertinentibus

Sexta. Pulchritudo mulieris est causa erroris malis
Septima. Beata virgo perfectissime vitæ est diabolium.

Casus lv

Veritur. lv. Quid

deus simpliciter magis amat virginem quam luciferum: vel e converso. Et videtur quod luciferum. quia est deo magis dilectus in bono simpliciter. in substantia: quod ei vult nobiliores substantiam id est angelicam naturam. sed beata virgo est magis dilecta in bono secundum quid. id est in accidentibus: puta in felicitate. Sed e contra videtur quod virginem. quod ego diligentes me diligo. Proverbia. viij. et sequentes magis diligentes magis diligit. Secundo. Amare est velle bonum. q. xx. et. iij. dist. xxij. et. j. contra gen. ca. xij. Igitur deus amat omnia: quod omnibus vult aliquid bonum. scilicet. Et amat omnia æquiter ex parte actus: quia eodem actu omnia amat. Non autem ex parte obiecti seu boni voluti: quod non omnibus vult idem bonum: sicut nec largitur. Sed quo ad bona naturalia amat magis nobiliores: quod vult eis maius bonum nature. id est naturam nobiliores. Quo ad bona vero gratuita magis amat se amatores. quod vult eis maiorem amorem quam eum amatores: et sequentes maiorem gratiam et gloriam. Simpliciter autem magis amat quem magis amat quantum ad bona gratie et glorie. quod patet primo auctoritate. Nam secundum Augustinum super Iohannem. Deus inter alias creaturas rationales magis amat membra unigeniti sui. Item ratione. quod eis vult maius bonum id est bonum infinitum. Igitur magis amat virginem simpliciter quam aliquam puram creaturam. Ad argumentum in oppositum dico quod si gloria propria dicitur secundum simpliciter est ignobilior substantia angelica. sed secus quantum ad obiectum cui iungitur quod deus vult omnibus predestinatis. Non enim vult his solum dare gloriam: sed etiam seipsum in primum.

Elicet igitur conclusiones.

Prima. Deus omnes creaturas amat vere: non solum volendo: sed etiam faciendo eis bonum.

Secunda. Quo ad bona naturalia magis

gis amat nobiliores secundum suam naturam
Tertia. Quo modo ad gratuita magis amat se amatores quam ad gratiam: et etiam quam ad gloriam: si sunt amatores finaliter
Quarta. Simpliciter loquendo magis amat quibus vult maiorem gloriam.
Quinta. Igitur simpliciter magis amat se: deus de christum: deinde virginem gloriosam

Casus lvj

Veritur. lvj. Quid habens odium possit licentari ut comunicetur: Ad hoc respondet Archiepiscopus. ij. parte. tit. viij. ar. ij.

Moran. ordinis minorum quem ipse allegat qui dicitur quod ex illatione iniurie sequitur primo odium in corde. secundo effectus odij in opere tertio signum odij in ore. et quarto actio iniuriarum adversus auctorem earum. Odium igitur quilibet tenet expellere: et quod quod appetit malum adesse aut bonum abesse primo non propter aliquid bonum eius vel alterius: est in mortali nec potest concitari. Si autem hoc sit quod times ex eius prosperitate alios opprimi iniuste: vel quia speras ex eius depressione alios iuste erigi: non est peccatum. Nota tamen quod non tenetur gaudere de bono temporali inimici ut sic: sed de spirituali tantum et de temporali ut expedit spirituali. Effectus autem odij si sit in subtrahendo beneficium seu bonum spirituale: est mortale. si illud bonum quod omnibus exhibetur nolumus inimico communicare: ut orationem generale vel predicationem. Si vero sit in subtrahendo bonum temporale: est mortale: si illud bonum sit extreme necessarium: aliter veniale. Si vero sit in inferendo malum: erit mortale: si sit contra ordinem iuris: nec licet communicari tali. Si vero sit secundum ordinem iuris semper odio: non erit peccatum: etiam cum armis et sine iudicis satisfaciatur sibi de bonis inimici. Sed quod ad signum odij seu rancoris in ore si quidem malefactor offerat indignam satisfactionem: tenet quod eum ad amicitiam recipere et ei loqui. Si autem non exhibet: aut exhibet semiple ne non tenet nisi actio iniuriarum sit abolita preterita remissione: vel etiam dissimulatione: quod. scilicet. alludit vel risit vel comedit cum offensa post iniuriam. Actionem autem iniuriarum quod est gratia nullus tenet remittere. imo et aliquando